

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **P.S.**, zastoupen Mgr. Martinem Kašparem, advokátem se sídlem Nad Rokoskou 1228/38, Praha 8, za účasti osob zúčastněných na řízení: a) Mgr. H. K., b) J. R., c) P.M., d) B.S., e) P.S., proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, pracoviště Jungmannova 29, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu ze dne 23.4.2015, sp.zn. S-MHMP 638771/2015/STR/Du, č.j. MHMP 679240/2015

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu ze dne 23.4.2015 sp.zn.: S-MHMP 638771/2015/STR/Du, č.j.: MHMP 679240/2015 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí ze dne 29.1.2015 sp.zn.: 017832/13/OVDŽP/Po, č.j.: 001761/15/OVDŽP ve věci opravy zřejmých nesprávností výroku rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014 č.j.: 017832/13/OVD6P/Po. V podané žalobě žalobce namítal nesprávný názor žalovaného na možnost věcného napadení opravovaného rozhodnutí. V původním rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl špatně uveden výrok, tento výrok byl opraven na základě opravného usnesení postupem podle § 70 správního řádu, nebylo opravováno jen odůvodnění tohoto rozhodnutí. Žalobce má za to, že okamžikem doručení

opravného usnesení, kterým se opravuje výrok rozhodnutí, počíná běžet 15 denní standardní odvolací lhůta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně lze napadat poté pořádkově. Nic na tom nemění skutečnost, že již bylo rozhodnuto, protože pokud byl učiněn zásah do rozhodnutí správního orgánu I. stupně, mělo by po tomto zásahu do výroku rozhodnutí proběhnout opětovně řádné odvolací řízení s posuzováním předmětu věci. Bod body III. až VI. pak žalobce uvedl námitky k původnímu řízení a k původnímu rozhodnutí, kterým bylo nařízeno odstranění stavby. Žalobce namítal, že nebyla provedena nová stavba, byly provedeny celkové údržbové práce, pokud stavební úřad nařídil odstranění stavby, postupoval v rozporu se zákonem, když odstranění stavby řádným zákonným důvodem neodůvodnil, rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Dále žalobce namítal nicotnost původních rozhodnutí a vady předcházejícího správního řízení. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29.1.2011 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že stavební úřad vydal dne 29.1.2015 opravné rozhodnutí, jednalo se o zjevnou písařskou chybu ve výroku rozhodnutí, proto také nebylo vydáno opravné usnesení, nýbrž opravné rozhodnutí. Oprava neměla vliv na obsah výroku ani na rozhodnutí ve věci, žalobce opravou nebyl nijak zkrácen na svých právech, nijak se nemění ani obsah, ani věcný stav předmětné věci. Nejedná se o nové rozhodnutí ve věci, ale pouze o opravu. V případě opravného prostředku proti opravnému rozhodnutí se nejedná o revizi původního rozhodnutí, ale pouze o přezkum opravného rozhodnutí. Žalobce v odvolání proti opravnému rozhodnutí uplatnil námitky do již pravomocně skončené a rozhodnuté věci, v původním odvolání proti rozhodnutí ve věci ze dne 27.6.2014 tyto námitky neuplatnil. Dále žalovaný poukázal na to, že další částí žaloby se zcela shodují se žalobou podanou u Městského soudu v Praze, jež je vedena pod sp.zn. 10A 35/2015, kterou je napadeno rozhodnutí ve věci samé, tj. rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Přesto, že se další body žaloby netýkají opravného rozhodnutí, žalovaný projevil nesouhlas s jednotlivě uplatněnými námitkami s tím, že původní stavba byla odstraněna, přestala právně existovat, nová stavba má nové základy, jiný půdorys, jiné zdi i jinou střechu. K námitkám nicotnosti meritorního rozhodnutí poukázal žalovaný na to, že rozhodnutí bylo vydáno v době platnosti vyhlášky č. 26/1999 Sb. HMP, bylo vydáno příslušným odborem úřadu městské části a magistrátu s tím, že rozhodnutí byla podepsána pověřenou úřední osobou. Dále poukázal na to, že žalobce nepodal žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, proto bylo rozhodnuto o nařízení odstranění této stavby. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce v replice ze dne 2.6.2017 zrekapituloval žalobu s tím, že postup správního orgánu, který se odmítl zabývat rozhodnutím ve věci samé, považuje za bezdůvodný zásah do práva žalobce spojený s odepřením spravedlnosti, zopakoval, že v původním rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl špatně uveden výrok, tento výrok byl na základě opravného usnesení postupem podle § 70 správního řádu opraven, okamžikem doručení opravného rozhodnutí, kterým se opravuje výrok, počíná běžet 15 denní odvolací lhůta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně lze napadat poté pořádkově. Odvolací řízení však řádně jako celek neproběhlo, nebyly vypořádány věcné námitky, proto je napadené rozhodnutí zcela vadné. Žaloba se netýká přímo soudního přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby (žaloba je podána u Městského soudu v Praze samostatně, věc je vedena pod sp.zn. 10A 35/2015), žaloba se týká rozhodnutí ze dne 23.4.2015, kdy bylo odvolání ve správním řízení zamítnuto tak, že bylo správním orgánem sděleno, že se nebude věcnými námitkami k rozhodnuté věci zabývat. Jádrem žaloby a sporu tedy je to, že okamžikem doručení opravného rozhodnutí teprve počíná běžet 15 denní odvolací lhůta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně lze

napadat v této lhůtě pořád věcně. Pokud bylo opravným rozhodnutím zasaženo do výroku, je tato oprava takové intenzity, že zde musí být dán opět věcný přezkum.

Práva osob zúčastněných na řízení uplatnily Mgr. H.K., J.R., P.M., B.S., a P.S.

Při jednání u soudu zástupce žalobce zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení, namítal, že nesouhlasí s názorem žalovaného, že předmětem řízení není věc samotná, v případě, kdy dojde k zásahu do výroku, měl se žalovaný zabývat věcí meritorně, protože běžela standardní odvolací lhůta proti původnímu rozhodnutí. Správní orgány se měly vrátit do původního řízení a věcně se zabývat otázkou nařízení odstranění stavby. Navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zástupkyně žalovaného s odkazem na písemné vyjádření zdůraznila, že vydat opravné rozhodnutí není časově omezeno, pokud by byl akceptován právní názor žalobce, vznikla právní nejistota, protože by se správní orgán v případě, že by opravoval zjevnou nesprávnost ve výroku správního rozhodnutí, musel znovu zabývat věcí samou. Tento právní názor žalovaný nesdílí. Navrhla zamítnutí podané žaloby. Osoby zúčastněné na řízení ponechaly věc na posouzení soudem.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že oznámením ze dne 13.12.2013, č.j. 017832/13/OVDŽP/Po, oznámil Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí, úsek výstavby, zahájení řízení ve věci odstranění nepovolené stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006, o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“) nazvané : „novostavba rodinného domu“ Praha – Lipence, na pozemcích parc. č. 1117, 1118/1 a 1119 v katastrálním území Lipence.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014, č.j. 017832/13/OVDŽP/Po, bylo rozhodnuto o nařízení odstranění stavby „novostavba rodinného domu, Praha – Lipence, ulice Dolnočernošická na pozemku parc. č. 1117, 1118/1 v katastrálním území Lipence. O odvolání, které podal žalobce proti tomuto rozhodnutí, rozhodl Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební a územního plánu rozhodnutím ze dne 17.12.2014, sp.zn. S-MHMP 1363671/2014/SUP/Du, č.j. MHMP 1741472/14 tak, že odvolání proti rozhodnutí úřadu městské části ze dne 27.6.2014, jehož předmětem je nařízení odstranění stavby nazvané „novostavba rodinného domu“ Praha – Lipence na pozemku parc. č. 1117, 1118/1 v katastrálním území Lipence, zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Odvolání dalších účastníků (P.S., datum narození X, a A.S., datum narození X) zamítl jako opožděně podané.

Tato rozhodnutí nejsou předmětem žaloby v této věci. Z úřední činnosti je soudu známo, že proti uvedenému rozhodnutí byla žalobcem podána žaloba, o níž je vedeno řízení u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 10A 35/2015. Ve věci nebylo rozhodnuto.

Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že rozhodnutím Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, úseku výstavby ze dne 29.1.2015, sp.zn. 017832/13/OVDŽP/Po, č.j. 001761/15/OVDŽP bylo rozhodnuto o opravě zřejmých nesprávností. Oprava spočívala v tom, že z výrokové části rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014 byl u označení stavby, které se nařízení odstranění stavby týká, vypuštěn údaj „ul. Dolnočernošická“. Výrok rozhodnutí z 27.6.2014 byl tedy opraven z textu: „novostavba rodinného domu, Praha – Lipence, ulice Dolnočernošická, na text: „novostavba rodinného domu“ Praha – Lipence. Číslo parcel ani katastrální území nebylo změnou dotčeno.

V odůvodnění správní orgán konstatoval, že při písemném vyhotovení se ve výroku vyskytla zjevná nesprávnost, kterou tímto správní orgán opravil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal shodně, jako posléze v podané žalobě. O tomto odvolání rozhodl Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavebního řádu žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.4.2015 tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 29.1.2015 potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že v rozhodnutí ze dne 27.6.2014 se ve výroku vinou písařské chyby objevila ul. Dolnočernošická. Stavební úřad proto vydal opravné rozhodnutí, kterým tuto zřejmou nesprávnost opravil. Dále konstatoval, že námitky, uvedené v odvolání proti opravnému rozhodnutí, se nevztahují k opravě zřejmé nesprávnosti, ale k již rozhodnuté věci. Z tohoto důvodu se jimi nebude zabývat. Nejedná se o opravný prostředek, ani o nové rozhodnutí ve věci, jde jen o opravu zřejmých nesprávností. V případě opravného prostředku proti opravnému rozhodnutí se nejedná o revizi původního rozhodnutí, ale pouze o přezkum opravného rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba v této věci.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, ze dne 29.1.2015, je opravným rozhodnutím ve vztahu k rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014. Napadené rozhodnutí bylo vydáno s odkazem na ustanovení § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), podle něhož opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení nebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být dotčen.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda žalobou napadené rozhodnutí podléhá přezkumu soudem. V daném případě opravné rozhodnutí opravilo zřejmou nesprávnost ve výroku rozhodnutí. Jak vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25.2.2009, č.j. 1As 112/2008-56 (rozsudek dostupný na www.nssoud.cz), má opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí hmotněprávní účinky, takové opravné rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Městský soud v Praze proto přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Nad rámec žaloby považuje soud za vhodné konstatovat, že v souvislosti s posouzením otázky, zda napadené rozhodnutí podléhá přezkumu, zabýval se charakterem napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že oprava učiněná žalovaným, nepřekročila podmínky stanovené pro opravné rozhodnutí a nezasáhla do posouzení věci samé. Oprava spočívala, že v označení předmětu řízení, tedy v označení stavby, jejíž odstranění bylo nařízeno, z původního rozhodnutí byl vypuštěn údaj: „ul. Dolnočernošická“. Soud nemá pochybnosti o tom, že šlo o opravu zřejmé nesprávnosti, když již z usnesení o zahájení řízení ze dne 13.12.2013 o odstranění stavby je patrné, že předmětem řízení je stavba označená jako: „novostavba rodinného domu“ Praha – Lipence, rovněž rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního a územního plánu ze dne 17.12.2014 jako předmět řízení označuje nařízení odstranění stavby nazvané „novostavba rodinného domu“ Praha – Lipence. Obě zmíněná rozhodnutí se dotýkají stavby, která je umístěna na pozemku parc. č. 1117, 1118/1

v katastrálním území Lipence. Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by účastníkům řízení nebylo zřejmé, o jakou stavbu se jedná, předmětná chyba tak byla patrná na první pohled. Provedená oprava představuje sice změnu výroku původního prvostupňového správního rozhodnutí ze dne 27.6.2014, změna však neměla vliv na obsah původního rozhodnutí. Žalobce ostatně v podané žalobě žádné konkrétní námitky, že nešlo o zřejmou nesprávnost, v podané žalobě nenamítal.

Proti napadenému, tedy proti opravnému rozhodnutí, žalobce v podané žalobě uplatnil jedinou námitku, a to námitku nesprávného právního názoru žalovaného na možnost věcného napadení rozhodnutí po vydání opravného usnesení. Žalobce dovozoval, že proto, že se oprava týkala výroku původního rozhodnutí, doručením opravného usnesení počala běžet 15 denní standardní odvolací lhůta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé lze poté pořádně napadnout.

V daném případě šlo o opravu zřejmé nesprávnosti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014, které bylo vydáno v rámci původního řízení o nařízení odstranění stavby, toto řízení bylo pravomocně skončeno. V původním řízení žalobce využil svého práva podat proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014 opravný prostředek, tento opravný prostředek byl zamítnut rozhodnutím žalovaného ze dne 17.12.2014. Doručením uvedeného rozhodnutí došlo k pravomocnému ukončení původního řízení, jehož předmětem bylo nařízení odstranění stavby na pozemcích č. parc. 1117, 1118/1 v katastrálním území Lipence.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že i proti opravnému rozhodnutí z 29.1.2015 podal žalobce odvolání. Právo podat odvolání proti opravnému rozhodnutí vyplývá z výše citovaného ustanovení § 70 správního řádu. Odvolání proti opravnému rozhodnutí však může směřovat jen a výlučně právě proti rozhodnutí či usnesení, kterým byla provedena oprava původního rozhodnutí. Řízení, jehož předmětem je oprava zřejmých nesprávností, je samostatným řízením, v jehož rámci je řešena pouze a výlučně otázka opravy zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení původního rozhodnutí. Předmětem řízení o opravě zřejmých nesprávností není posuzování a přezkoumávání původního rozhodnutí. Předmětem tohoto řízení může být pouze oprava písemného vyhotovení původního rozhodnutí, a to oprava jen zřejmých nesprávností, která odstraňuje zřejmé formální nedostatky při vyhotovení rozhodnutí. Nemůže jít o opravu věcné nesprávnosti, kterou by se měnil smysl a rozsah původního rozhodnutí. Již ze znění ustanovení § 70 správního řádu, které hovoří o právu podat odvolání proti opravnému rozhodnutí, je zřejmé, že se odvolání může vztahovat pouze k opravnému rozhodnutí, od toho se odvíjí i obsah a rozsah námitek, které lze v odvolání uplatnit. Může jít jen o takové námitky a tvrzení, které se vztahují k provedené opravě. Jiné otázky nejsou předmětem řízení, ve kterém je opravné usnesení či opravné rozhodnutí vydáváno.

Soud považuje za vhodné poukázat na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2009, č.j. 1As 112/2008-56, který pod bodem 12 odůvodnění rozsudku uvedl, že: „*smyslem přípustnosti odvolání proti opravnému rozhodnutí podle § 70 správního řádu není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení*“. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že opravný prostředek proti rozhodnutí o opravě může směřovat pouze proti takovému rozhodnutí, nejde o opravný prostředek, kterým mohl odvolatel brojít proti původnímu rozhodnutí, které je rozhodnutím

opravovaným. Lze poznamenat, že na uvedený právní názor, vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2009 poukázal Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 19.12.2014, č.j. 4As 190/2014-87.

To znamená, že v případě, kdy je rozhodováno o opravě zjevné nesprávnosti některého rozhodnutí správního orgánu, jde o samostatné řízení, v jehož rámci je nutno posoudit pouze otázku, zda jsou splněny podmínky pro to, aby bylo postupováno podle § 70 správního řádu, tedy posouzení otázky, zda chybný údaj je zřejmou nesprávností a zda tedy tento údaj lze upravit podle uvedeného právního ustanovení vydáním opravného usnesení, či opravného rozhodnutí. Jiné otázky předmětem tohoto řízení nejsou. V případě, kdy proti prvostupňovému opravnému usnesení či opravnému rozhodnutí je podáno odvolání, odvolací správní orgán je vázán předmětem tohoto řízení, musí tedy posoudit rovněž shodnou otázku, tedy otázku, zda jsou splněny podmínky, které jsou v § 70 správního řádu stanoveny pro to, aby mohla být postupem podle uvedeného právního ustanovení provedena oprava zřejmé nesprávnosti. Ani odvolací orgán nemůže v rámci tohoto řízení posuzovat meritorní otázky, které byly předmětem opravovaného rozhodnutí.

Námítku žalobce o nesprávném právním názoru žalovaného, který se odmítl na základě odvolání proti opravnému rozhodnutí zabývat přezkumem původního, opravovaného, rozhodnutí, neshledal soud důvodnou.

Jak již bylo uvedeno, námítky, které žalobce uplatnil pod body III. až VI. podané žaloby, směřují nikoliv proti opravnému rozhodnutí, nýbrž proti původnímu, tedy opravovanému rozhodnutí ze dne 27.6.2014. Vzhledem k tomu, že meritorní posouzení důvodů nařízení odstranění stavby není a nebylo předmětem řízení o opravě zřejmých nesprávností, nemůže se soud těmito námítkami zabývat, protože v této věci proti meritornímu rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 27.6.2014 ve spojení s rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17.12.2014 žaloba nesměruje. Proti těmto rozhodnutím byla podána žaloba, která je u Městského soudu v Praze vedena pod sp.zn. 10A 35/2015, při rozhodování o této žalobě se bude soud zabývat námítkami, které byly proti meritornímu rozhodnutí o nařízení odstranění stavby v této žalobě uplatněny.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému náklady nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení náklady nepožadovaly, proto soud o nich nerozhodoval samostatným výrokem, nicméně pro úplnost soud uvádí, že osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení pouze tehdy, pokud by šlo o náklady, které již vznikly v souvislosti splněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V daném případě osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost neužil, proto náhrada nákladů řízení nepřichází v úvahu (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. června 2017

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Lazecká